

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету КПРС

18 грудня 1972 року відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав і обговорив доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР тов. М. К. Байбакова «Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1973 рік» і міністра фінансів СРСР тов. В. Ф. Гарбузова «Про Державний бюджет СРСР на 1973 рік».

У дебатах на ці доповіді виступили тт. Н. Д. Худайбердиев — Голова Ради Міністрів Узбецької

РСР, Б. Ашимов — Голова Ради Міністрів Казахської РСР, Г. В. Романов — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, Г. С. Золотухін — перший секретар Краснодарського крайкому КПРС, В. В. Щербіцький — перший секретар ЦК Компартії України, І. П. Казанець — міністр чорної металургії СРСР, Д. Расулов — перший секретар ЦК Компартії Таджикистану, Є. Є. Алексєєвський — міністр меліорації і водного господарства СРСР.

Наприкінці на Пленумі з великою промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв.

Пленум ЦК КПРС прийняв у цих питаннях відповідну постанову.

Пленум обрав секретарем ЦК КПРС тов. В. І. Долгих.

Пленум увільнив тов. В. П. Макашова від обов'язків кандидата у члени Політбюро ЦК КПРС у зв'язку з виходом на пенсію.

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

18 грудня у Москві почала роботу V сесія Верховної Ради СРСР восьмого скликання. О шостій годині вечора у Великому Кремльському Палаці відкрився спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Того ж дня присутні товариші Л. І. БРЕЖНЄВ, Г. І. ВОРОНОВА, А. П. КИРИЛЕНКА, О. М. КОСИГІНА,

Ф. Д. КУЛАКОВА, Д. А. КУНАЄВА, К. Т. МАЗУРОВА, М. В. ПІДГОРНОГО, Д. С. ПОЛЯНСЬКОГО, М. А. СУСЛОВА, О. М. ШЕЛЕПІНА, П. Ю. ШЕЛЕСТА, В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО, Ю. В. АНДРОПОВА, П. Н. ДЕМІЧЕВА, П. М. МАШЕРОВА, Б. М. ПОНОМАРЬОВА, Ш. Р. РАШИДОВА, М. С. СОЛОМЕНЦЕВА, Д. Ф. УСТИНОВА, В. І.

ДОЛГИХ, І. В. КАПІТОНОВА, К. Ф. КАТУШЕВА. Головуюча на засіданні Голова Ради Союзу Верховної Ради СРСР А. П. ШІТНИКОВ. З доповіддю «Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1973 рік» виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР депутат М. К. БАЙБАКОВ.

Ця сесія Верховної Ради СРСР, сказав доповідач, зібралася напередодні всенародного свята — 30-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Наш багатонаціональний народ зустрічає цей знаменний ювілей новим піднесенням трудової і політичної активності, широким розмахом соціалістичного змагання за успішне виконання завдань XIV з'їзду КПРС. М. К. Байбаков коротко спинився на загальні підсумки (Закінчення на 4-й стор.).

Сьогодні в столиці нашої Батьківщини Москві у Кремльському Палаці з'їздіс відбувається спільне урочисте засідання Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Верховної Ради Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки.

ВСЕСОЮЗНИМ КОМСОМОЛЬСЬКИМ ЗБОРАМ ДОПОВІМО: ОСНОВА ПЛАНІВ — НАШЕ ДОСЯГНЕННЯ

У соціалістичному змаганні на честь 30-річчя утворення СРСР високі показники в праці показують комсомольці і молодь району. Про виконання річних зобов'язань вже рапортували три комсомольсько-молодіжні колективи — тракторна бригада колгоспу «Зоря» (групкомсорг І. Коршияк), колектив шоферів колгоспу «Дніпро» (групкомсорг П. Половний), молочна товарна ферма колгоспу «Шлях Леніна» (групкомсорг Надія Киріченко).

В цих колективах рівняються на комсомольців Івана Коршияка, Анатолія Каргаліша, Володимира Нагайченка (колгосп «Зоря»), Миколу Аргюха, Володимира Лісного, Миколу Кізенка, Миколу Журавля, Степана Жарка (колгосп «Дніпро»), Надію Костюченко, Ольгу Гусар, Віру Іванченко, Ліду Плітку, Віру Костючку (колгосп «Шлях Леніна»). 44 молодих виробників молочнотваринних ферм вже виконали свої річні зобов'язання. 85 комсомольців виборили звання ударника комуністичної праці. У фонд економіки п'ятиріччя цього року комсомольці району вже перерахували 5670 карбованців.

На основі досягнень сьогодні складаються плани на третій, вирішальний рік п'ятиріччя.

В. МАКСИМОВ,
завідуючий відділом комсомольських організацій
Онуфріївського РК ЛКСМУ.

БАТЬКІВЩИНО МОЯ!

Алексей МАРКОВ.

РОДИНА

Снега над Родиной, снега
Летят светло и косо,
Ложатся в белые стога
По голубым откосам.
Дожди над Родиной, дожди,
Пронизанные солнцем,
Далеко видно впереди,
Дорога песней льется,
Кружится желтый листопад
Над Родиной милой,
Ее богатствами богат,
Ее наполнен силой.
...Ковром дурманящих цветов

Земля моя одета;
Благодарю своих отцов,
Что здесь живу, не где-то!
А чтобы Родину мою
Не затоптали, надо
Кому-то в пушечном бою
И в каждодневном падать.
Целую алый край зари,
Как полководе знамя,
И что ты там ни гозори,
А Русь — всегда за нами!

г. Москва.

Радянська Батьківщина.
Коліско Великого Жовтня,
до тебе звернуті сьогодні радісні, вдячні слова росіянина — з берегів Неви і Волги, з-під Уральських гір і з Далекосхідного Примор'я; українця і білоруса — з берегів Дніпра, казахів і узбека, туркмена, таджика і киргиза — з гір Тянь-Шаню і неозорих степів, через які струмить Сир-Дар'я; грузина, азербайджанця і вірмен — із сонячного Закавказзя; зі снівучого краю — від молдованина; з краю голубого прибалтійського — від латвішів і естонців; від бурята — з берегів Уди і чукча — з далекої Півночі, осетина і башкира, ненця і тувинця, татарина і якута — від усіх, кого ти об'єднала в єдину сім'ю і цим принесла їм щастя спільної боротьби за світле майбутнє, за велику Ленінську правду.

Радянська Батьківщина.
Коліско молодого сонця,
що встало вперше в світі над Державою робітників і селян і освітлює своїми променями землі й народи, до тебе звернуті погляди всього трудяшого люду, що ти створиш незгасним прикладом дружби і єдності націй і національностей, всіх народів, які під проводом Комуністичної партії йдуть незупинною комуністичною ходою.

Перемога будівників. Їх конкретна адреса, де святкують цю перемогу. Але коли сказати, що це нова перемога, наприклад, нафтовиків Тюмені, то не складеш про десятки таких же перемог на безкраїх просторах Радянської Росії.
Фото Е. ВІЛЬЧИНСЬКОГО.

ЄДИНОЮ СІМ'ЄЮ

ЛЕНІНСЬКА національна політика партії забезпечує швидкий всебічний прогрес всіх народів нашої країни, вирівнювання та піднесення рівня їх розвитку. Це насично видно на досвіді кожної союзної республіки. Переконалим прикладом того є багатонаціональна Російська Федерація, яка має нині у своєму складі 16 автономних областей і 10 національних округів. В автономних республіках, краях і областях РРФСР створено різноманітні сучасні галузі індустрії, склалися соціалістичне високопродуктивне господарство, розцвіла культура. За роки Радянської влади обсяг продукції великої промисловості зріс у Калінінській АРСР в 247 разів, Башкирії — у 518 разів, Кабардино-Балкарії — майже в 2700 разів при зростанні обсягу продукції великої індустрії по РРФСР у цілому в 139 разів.

Багато автономних республік Російської Федерації відіграють велику роль у загальносоюзному поділі праці.

Татарія і Башкирія, наприклад, стали надзвичайно важливими нафтодобувними районами, великими центрами хімічної індустрії, а Калінінська АРСР — потужну деревообробну промисловість. Карельська і Марійська АРСР — великі виробники целюлозно-паперової продукції. Мордовія спеціалізується виробництвом електроприладів, Удмуртія — один з машинобудівних центрів країни.

М. СОЛОМЕНЦЕВ,
Голова Ради Міністрів
РРФСР

дівних центрів країни. Докорінно змінилося життя народів Крайньої Півночі, які при капіталізмі були приречені на вимирання.

Засновник Радянської держави В. І. Ленін відзначав ще до Жовтневої революції, що «...величчю буда соціалістична роль великоруського пролетаріату, як головного рушія комуністичної революції». Життя підтвердило ленинські слова. Всі нації і народності Російської Федерації, інших союзних республік відзначають видатну роль російського народу, його робітничого класу в здійсненні соціалістичних перетворень у нашій країні.

Соціалістична Росія має величезні матеріальні і духовні сили. На її території 28,5 тис. промислових підприємств, майже 9 тисяч радгоспів та близько 14 тисяч колгоспів. У господарстві республіки працює понад 36 мільйонів робітників і службовців. Сьогодні промисловість Російської Федерації за чотири дні дає значно більше продукції, ніж промисловість до революційної Росії випускала за весь рік. В РРФСР виробляється 83 проценти всієї електроенергії країни, 61 процент нафти, 53 проценти вугілля, майже половина чавуну та більше половини сталі і прокату, 60 процентів приладів і засобів автоматизації, 83 проценти автомобілів, 80 процентів базових тканин. На республіку припадає половина всієї сілськогосподарської продукції.

Досягнення Російської Федерації невіддільні від

успіхів усіх народів СРСР. Братерська дружба, соціалістичний інтернаціоналізм, тісне економічне співробітництво забезпечують видатні досягнення СРСР, усіх союзних республік.

Батьківщина у всіх радянських людей одна — Радянський Союз. Кожен громадянин нашої країни, до якої 6 з націй і народностей він не належав, і в якій би республіці не жив, — це радянська людина.

Дев'ятий п'ятирічний план передбачає дальший економічний і культурний прогрес усіх радянських народів. П'ятирічка висуває ряд нових завдань перед економікою Російської Федерації.

Готуючись до 50-річчя утворення Радянського Союзу, ми не тільки з гордістю оглядаємо пройдені шляхи, але й задумуємося над тими проблемами, які щодня висуває життя. Центральний Комітет КПРС постійно підкреслює ленинське положення, що найкращий спосіб відсвяткувати революційну річницю — зосередити увагу на нерозв'язаних завданнях. Вірною запорукою успішного розв'язання цих завдань, нашого дальшого руху вперед є тісна згуртованість братніх народів СРСР навколо Комуністичної партії під прапором соціалістичного інтернаціоналізму, великим ленинським прапором.

„СТРАТЕГІЯ СИБІРУ“

«У поїзді, що йде через Сибір» — так називається вірш — Пабло Неруда сказав про нього поетично точно: «Золота мати, майбутнього прекрасна весна...».

На сибірській півночі ще в тридцяті роки виникло, як його називають в газетах, «російське чудо Таймира» — Норильський гірничо-металургійний комбінат. І десятки рудників.

А сьогодні райони східніше Уралу дають країні четверту частину електроенергії, газу, цемента, зерна, третину деревини, майже половину вугілля. Цей внесок стає з кожним роком вагомим, і видно роки, коли він буде найбільшим у країні, на азіатському континенті, в світі.

«Стратегія Сибіру» — напевно, так коротко можна назвати далекоглядну і планомерну економічну політику Комуністичної партії і Радянської держави, направлену на освоєння багатств Сходу.

Сибірська Північ щедро ділиться своїм багатством з півднем. Нафта річка по 518-кілометровому трубопроводу діаметром більше одного метра потекла нещодавно від села Олександрівського Томської області до міста Анжеро-Судженська в Кузнецькому басейні. В майбутньому вона дійде до Тихого океану.

На Єнісеї побудована Красноярська ГЕС і споруджується наймогутніша в світі Саяно-Шушенська потужністю в 6,4 мільйона кіловат. Ангара віддає свою шалену енергію Іркутській і Братській електростанціям, до кінця п'ятирічки стане до ладу Усть-Ілімська. Норильським рудникам шле енергію найпотужніша в світі Усть-Хантійська ГЕС, а в проектах сибірських енергобудівників — Богучанська, Середньоєнісейська, Нижньотунгуська, інші.

І вони будуть побудовані, до того ж сибірськими темпами — в найкоротший строк.

...Чудовим краєм з великим майбутнім називав В. І. Ленін Сибір. Це майбутнє вже крокує по його просторах сьогодні.

Юрій ШЕБАЛІН.

Я ЛЮБЛЮ

Років сорок тому це невеличке містечко, що загубилось на просторах Росії, відмічалось далеко не на всіх картах. Нині на його вулицях нерідко чути гомін на різних мовах. І, навпаки, сотні городян працюють в багатьох зарубіжних країнах. Вісімнадцять років тому бурхливо зростаюче місто стало обласним центром. Ім'я його — Липецьк. Славу йому приніс Ново-Липецький металургійний завод.

ПРО МЕТАЛ переважно говорять: йде. Тут він летить. Я пройшов по його багатокілометровому шляху від домен і конверторів до прокатних станів і бачив цю кур'єрську швидкість. За кілька хвилин багатотонний злив розкагується в 150-метрову стрічку товщиною від 1,2 до 1,8 міліметра. По рольгангах вона летить з швидкістю 70 кілометрів на годину. І так година за годиною, день за днем, рік за роком...

Ново-Липецький металургійний завод був одним з 518 підприємств, які Радянська влада будувала в роки перших п'ятирічок. Багаті запаси руди Курської магнітної аномалії (КМА) дозволили створити тут, у самому центрі Росії, потужну металургійну базу. Були побудовані дві домни, ТЕЦ. Війна перервала будівництво.

гущіша в Радянському Союзі домна під об'ємом 3200 кубічних метрів.

В розмові з інженерами, техніками, робітниками часто виникало запитання: коли завод перегонить знаменитий на весь світ Магнітогорський металургійний комбінат. І відповідь приходила сама собою: скоро. В кінці п'ятирічки почнеться будівництво домни-гіганту об'ємом п'ять тисяч кубометрів.

На заводі мені повідомили цікаві факти. Близько тисячі металургів вивчають тут в спеціальних гуртках основи економічних знань, створено 300 шкіл комуністичної праці, де робітники знайомляться з досвідом кращих майстрів чавуну, сталі, прокату.

ЛИПЕЦЬКІ ШВИДКОСТІ

Вдруге завод народжувався в п'ятдесяті роки. І ніби відлюючи лещами виказіку про найшвидше освоєння багатств КМА («справу цю потрібно вести особливо енергійно»), на брав таку швидкість виплавки й прокату сталі, про яку лише мріють на багатьох радянських і зарубіжних підприємствах. «Завод бурхливо росте й розширюється», — відзначав у кінці відгуків, де можна зустріти записи на всіх мовах світу, генеральний директор Бхільського металургійного заводу П. Р. Ахунджая. «Ми, — записав керівник бельгійської делегації Лео Бломпель, — відвідали Англію, Францію, ФРН, Італію, побували в Канаді, з метою ознайомлення з установками безперервного розливання сталі, але нічого подібного, там на металургійних підприємствах не бачили. Ваш — найкраща і найпотужніша установка в світі». А конверторник Микола Меншиков — минулого року йому випала честь зварити 10-мільйонну тону липецької сталі — розповів мені з посмішкою таку історію: «Дає роки тому була у нас делегація американських сталепромиисловців. Дивилися вони, з якою швидкістю плавиться й прокатується сталь. Коли ми вдали чергову плавку — а вона вийшла чистого часу (п'ятнадцять хвилин, — джентльмени знали кашкеті...)».

Однак липецькі швидкості видно не лише в технологічному процесі. Так, тут конвертори плавлять сталь за рекордний час. Тут аперше в світі запроваджене безперервне розливання сталі. Тут досягнуто небачених швидкостей прокату.

Але найбільше дивує швидкість, з якою розширюється сам завод. Він ніби символізує бурхливий ріст — пі, злеті — радянської металургії, яка по виплавленню сталі вже зайняла провідне місце в світі. На прикладі Ново-Липецького заводу бачимо турботу держави про свою сталеву могутність.

Сьогодні завод — одночасно будова. В мануїлі п'ятиріччя став до ладу безперервний широкоштабний стан «2000» гарячого прокату, туди створиться його друга черга. Восени дасть чавун наймо-

Тут, на заводі, можна зустріти сьогодні робітників і інженерів з Югославії, Індії, Алжиру, Єгипту, Болгарії, Кореї, Ірану. Вони приїхали сюди вчитися вміню, з яким працюють металурги. А більше сотні липецьких спеціалістів розіхались в різні країни, щоб передати свій досвід зарубіжним металургам. В десятки країн — навіть важко перерахувати адреси — йде липецький метал.

І місто Липецьк, яке колись загубилось в глибині російських просторів, бурхливо виходить з невідомості до світової слави сталевого серця Росії.

(АИ).

ЦЯ КАЛМІНЦЬКА ДІВЧИНКА — одна з 60 000 ДІТЕЙ З КАЛМІНЦЬКОЇ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ, ШО ВИДІВІДУЮТЬ В РАДЯНСЬКІЙ ШКОЛІ, ЗА ДВАДЦЯТЬ ОСТАННІХ РОКІВ НАСЕЛЕННЯ КРАЮ ЗБІЛЬШИЛОСЯ МАЙЖЕ В ЧОТИРИ РАЗИ.
Фото АПН.

УЧНІ двох дев'ятих класів написали твір. 59 шкільних зошитів лягло на стіл вчителя, і в кожному — відповідь на одне питання: «Що таке радянський народ?» Авторам творів по п'ятнадцять років, і те, що пережили люди старшого і середнього віку, те, що зміцнило дружбу різних національностей СРСР, для них — історія: і перші п'ятирічні плани, і боротьба проти фашизму під час другої світової війни, і післявоєнна відбудова зруйнованого. Навіть політ Юрія Гагаріна — адже їм тоді було лише по чотири роки. Але вони добре знають цю історію, вони спостережливі й допитливі. Ось як відповідають учні 20-ї московської школи на запитання: «Що таке радянський народ?»

«ХОЧА КОЖЕН І ЖИВЕ В СВОЄМУ ДОМІ...»

Перш за все школярі уявляють собі радянський народ як згуртовану, єдину сім'ю.

«Коли я чую слова «радянський народ», я уявляю собі його не як мішанину національних груп, а як єдине ціле, — пише у своєму творі Олександр Смирнов. — Не можна після Великої Вітчизняної війни ділити на національності людей нашої країни. Україну захищали не лише українці, Росію — не лише росіяни. Легендарні панфіловські частини, що відзначилися в 1941 році під час оборони Москви, були сформовані в Казахстані. Думка про випробування в роки війни міцність радянського народу висловлю-

ється в багатьох творах. «Ми перемогли, дякуючи тому, що боролися разом, одним згуртованим колективом» (Ліза Лапекіна). Ніна Рогатнова цитує уривок з листа на фронт війнам-землякам, який підписаний в 1942 році двома міліонерами трудящих Узбекистану: «Росіянин, українець, білорус, казах і киргиз разом з тобою протягом двадцяти п'яти років еднє і вночі будували великий наш дім, нашу країну, нашу культуру, — говорилось в листі. — Ви були разом в боротьбі і праці. Дім росіянина та кож і твій дім, дім українця і білоруса, також і твій дім! Бо Радянський Союз — дружна сім'я, де кожен живе хоча і в своєму домі, але подвір'я і господарство єдині й неподільні».

«Ось за цю єдність, неподільність і боролися так мужньо й стійко сини різних народів», — пише Ніна Рогатнова.

І В МИРНІ РОКИ

Не менш яскраві прояви згуртованості, почуття єдності автори творів знаходять у сьогоденні.

«Я бачу цю згуртованість і нині, — пише Діма Якушин, — коли тисячі трактористів, комбайнерів, шоферів з Латаві, Білорусії, з України виїхали на збирання спільного радянського хліба у Сибір». Іра Лібман згадує землетрус в Ташкенті 1935 року і відбудову міста зусиллями всієї країни. «Майже весь Ташкент був зруйнований, але негайно була організована допомога. Тисячі будівельників приїхали з усіх кінців країни підіймати місто. І зараз не віриться, що всього шість років тому на місці сучасного міського міста були руїни».

«Буде виноград у Грузії, — пише Марина Гакаєва, — вся країна буде забезпечена виноградом. Буде хліб на Сході — вся країна матиме хліб».

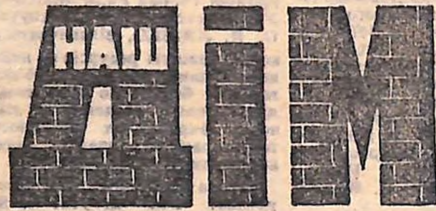
«Ми одна сім'я, — пише Ріната Аляутдіно-

ва. — У нас все: турботи, подвиги, праця — все спільне».

ТОМУ, ЩО БУЛА РЕВОЛЮЦІЯ

А чому одна сім'я? Чому це стало можливим? У більшості творів учні ставлять ці запитання і відповідають на них. І суть відповідей — «тому, що була соціалістична революція».

«Коли люди живуть у дружбі» — запитує Марина Гакаєва. — Тоді, коли зни-

щена експлуатація людини людиною, коли немає гнобителів і гноблених. А це зробила революція».

«Жоден з них, — пише Галя Бут про радянські народи, — не може розрізнатися, багатіти за рахунок експлуатації і гноблення народів. Будь-яку ясоку посаду може зайняти гідний представник будь-якої національності, вищі учбові заклади відкриті для всіх народів нашої країни. У труднощах і незгодах, що випали на долю першої соціалістичної держави, міцніла і загартовувалась дружба народів. Разом вони здійснили революцію».

ЦЕ ДАВНО НЕ «ЕКСОТИКА»

З полуттям гордості пишуть учні про рівноправність радянських народів і виготовлять чис-

ленні приклади: і історичні і особисті. Оля Муфазалова розповідає, що її бабуся башкирка, «яка ледве вміла писати й читати, викувала дев'ятеро дітей і всім дала освіту». Всі вони закінчили школу, технікуми чи інститути. За те, що бабуся зуміла виховати своїх дітей, уряд нагородив її медаллю «Материнська слава» та орденом «Матін-героїні».

«Було час, коли сприймалась як екзотика шкільна освіта у чукотів та ескімосів — народів Крайньої Півночі. А нині? — запитує Галя Москаленко. — Це давно вже не екзотика, — продовжує вона. Якшо раніше про Чукотку говорили, як про аграрну область, то нині говорять про неї, як про індустріальну; перша заповарна атомна електростанція будується на Чукотці».

«БАГАТОНАЦІОНАЛЬНІСТЬ — ЦЕ ЗДОРОВ'Я»

Багато школярів пишуть, що ніколи не задумувалися, до якої нації належать їх друзі. До речі в цих двох класах навчаються разом росіяни, українці, татари, башкири. Цінують вони людей, дружбу з ними незалежно від їх національності.

«Багатонаціональність — це дуже здорово! — вигукне Марія Цепя. — Чим більше людей, тим цікавіше жити. Адже кожна людина може розповісти про свій народ багато цікавого. Кожну людину, незалежно від її національності потрібно цінувати, тому, що вона людина».

Спільна мета, рівні права, спільна праця — все це, на думку московських школярів, робить багатонаціональний радянський народ єдиним.

Що ж головне в понятті «радянський»? «Головне те, — пише Кирило Новосельський, — що в який би кут країни ти не приїхав, ніде не почуватимеш себе чужим».

ТЕБЯ, РОССИЯ!

Чисельність міського населення на Радянській Півночі росте нині втричі швидше, ніж у цілому по Російській Федерації, а в промислових районах Чукотки — вдесятеро.

Анадир-2

ЧУКОТКА ДИВИТЬСЯ У ЗАВТРА

Сучасна техніка, матеріали, методи будівництва дозволяють, здавалось б, легко вирішити проблему спорудження міст і селищ на Крайній Півночі. Існують також такі проекти поселень, де людина постійно живе під куполом, де вона

повністю ізолюється від природи, і потрапляє, по суті справи, в «синтетичний світ». Не зважаючи на всю суворість Півночі, тут в цілому немає гострої потреби. Тутешній клімат так само підлягає змінам, і

хай в іншому співвідношенні, але тут є ті ж самі пори року. Є й інші міркування. Континеентальні райони Якутії безвітряні, а на Чукотці вітри віють з ливовияною сталістю. Отже, і заходи захисту

від низьких температур і вітру повинні бути різними.

Проект нового міста Анадир-2 належить до так званої напівазакритої схеми. Місто планується таким чином, щоб захистити жителів від вітру, морозів і хуртовин, і в той же час залишитися майже звичайним містом середньої смуги.

Тут немає традиційних для Північних районів міських площ, широких магістралей, що обстаєлені рядами будівель чи згуртовані в архітектурні ансамблі. Основним композиційним елементом є головна вулиця, яка виконує функції громадського центру і на яку жителі можуть вийти в будь-яку погоду.

На цій вулиці знаходяться новий набір послуг: магазини, їдальня й ресторани, клуб із зимовим садом, спортивний комплекс, лікарня, заклади побутового обслуговування.

Всі точки міста, будинки й заклади зв'язані між собою теплимі галереями й переходами на випадок особливо несприятливої погоди. І все ж основний найкоротший шлях для пішоходів запроєктований відкритим, але в той же час захищеним від вітрів.

Житловий сектор міста складається з відкритих на південь груп п'ятиповерхових будівель. Композиція кожної групи така, що будинки в ньому та англії заклади утворюють перешкоду для північних вітрів і захищають як самі квартири, так і територію, що прилягає до будинку з півдня, де розміщується зона відпочинку.

У кожному дитячому закладі передбачені закриті зимові дворики, в яких взимку підтримується температура мінус 10—15 градусів. Квартири анадирців підвішені кубатурою, з просторими вітальнями, шафами для сушіння одягу, льонової меблями, секційними шафами та антресолями.

Проект Анадира-2 експериментальний. Його ще мавлять перевірити на практиці. Проте гартує проекту старджують: кожен анадирець буде почувати себе справжнім жителем Півночі й гордим громадянином. Оскільки лише хороший матеріал кожного жителя забезпечить йому активність, високу продуктивність праці, гармонійний розвиток його особистості.

В. ЯНОВСЬКИЙ, завідувач лабораторією народонаселення та трудових ресурсів Північно-Східного комплексного науково-дослідного інституту.

Ім'я Олександри Миколаївни ПАХМУТОВОЇ, чудового композитора, лауреата премії Ленінського комсомолу, широко відоме.

Кореспондент Т. Громова звернулася до композитора з проханням відповісти на кілька запитань.

Олександра Миколаївна, розкажіть трохи про себе, молоді цікаво знати про Ваш життєвий шлях.

Він дуже простий. Народилась я на околиці Волгограда, в Бекетовці. Все моє дитинство пройшло на берегах Волги. В нашій сім'ї не було професійних музикантів. Але батько любив музику, добре грав, та й зараз грає.

Грати я почала досить рано. Коли мені було п'ять років, пробувала щось «творити». 22 червня 1941 року, я, учениця четвертого класу висвітлювала в міському театрі. Концерт був перерваний несподівано: почалась війна... У найважчі дні я не втрачала надії знову повернутися до занять музикою. У 43-му поступила в Центральну музичну школу при Московській консерваторії по класу фортепіано. Мої однокурсники були дуже талановитими людьми. Творча атмосфера класу, чудові педагоги дали наснагу на все життя.

Молодь особливо любить Ваші пісні. Але чи не зважає прихильність до молодіжної пісні діапазон творчості?

КОЛИ СПІВАЄ ДУША

Я пишу не лише пісні. В мене є кілька творів для симфонічного оркестру («Російська сюїта», увертюра «Юність», ораторія «Василь Тюрін» та інші). Але пісню я дуже люблю за її близькість до людей, за швидку «віддачу». Чи допомагають Вам поезії по країні, зустрічі з молоддю, яких у вас дуже багато?

Поезії творчій людині, звичайно, потрібні. В мене було багато різних поезій, але запам'ятались ті, в яких були не лише концерти й аплодисменти, але й можливість хоча б трохи побачити незнайому природу, познайомитися з новими людьми і навіть поговорити з ними, подихати повітрям «інакшесвітського» не лише зі сцени. Тому з такою любов'ю згадую поїздки в Сибір, на Північний флот, на Урал.

А зв'язки з комсомолом як впливають на Вашу творчість? Комсомол познайомив мене з багатьма людьми нашого часу. Першим з них була Юлія Олександрівна Гагаріна. Ми з нею були в складі однієї делегації, яка виїжджала на з'їзд комсомолу України.

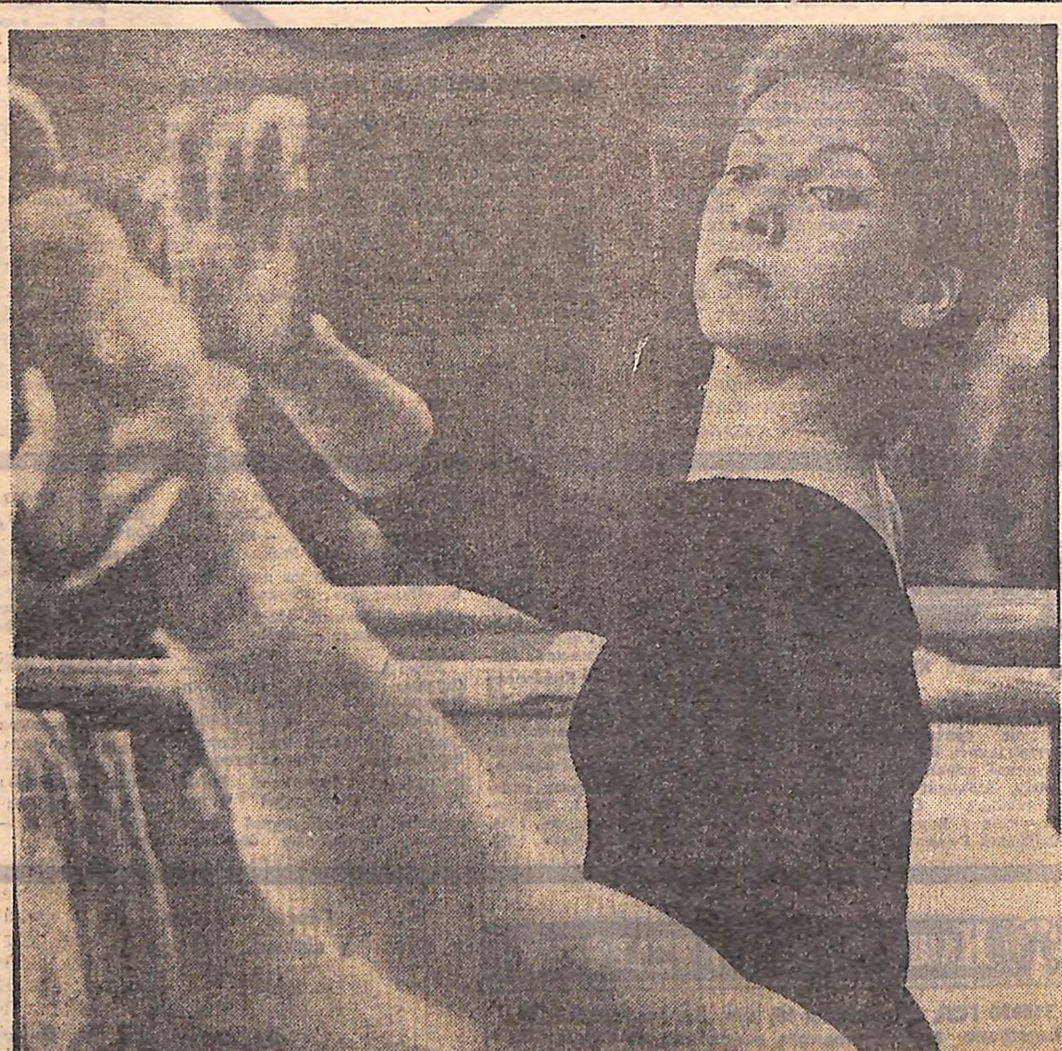
Отже, Ваш цика «Сузір'я Гагаріна» народився не випадково? Як він створювався?

Я впевнена, що про Юрія Гагаріна буде створено немало пісень, кантат, поем, симфоній. Після того, як «Сузір'я Гагаріна» було виконано в концерті, стало надходити багато листів з різних кінців нашої країни, з-за кордону. Ми ще раз переконалися, якою глибокою народною любов'ю користується наший в світі космонавт, чудова людина Юрій Гагарін.

Як Ви плануєте свій робочий день?

У мене досить багато найрізноманітніших обов'язків. Я секретар Спілки композиторів СРСР, депутат Московської Ради — всього в мене більше двадцяти різних громадських доручень. Тому в мене немає можливості мати постійний режим робочого дня, і я астигаю значно менше, ніж хотілося б. Як і ризик сучасної молоді людини здаються Вам особливо привабливими і що хотіли б ви побажати нашій молоді?

В молоді мене особливо приваблює риса, яку так добре охарактеризував поет: «Пока сердца для чести живы». Чистота, безкомпромісність, прагнення до високих комуністичних ідеалів.

«Класичний балет Москви» — один з наймолодших в країні. Його середній вік не перевищує 20 років. Йому аплодували в багатьох країнах світу. На фот.: молода балерина Алла ІГНАТОВА, фото А. НАШКОВЯК.

(Закінчення).

розвитку радянської економіки за минулі два роки п'ятиріччя. Він повідомив, що національний дохід країни, зокористовувавши на споживання і нагромадження, за ці два роки зріс на 26,2 мільярда карбованців, або на 10 процентів.

У доповіді відзначається, що планом на 1973 рік передбачається здійснити великі заходи по дальшому підвищенню матеріального і культурного рівня життя радянського народу. Реальні доходи в розрахунку на душу населення підвищаться порівняно з минулим роком на 4,5 проценти.

Потім з доповіді «Про Державний бюджет СРСР на 1973 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

1971 рік» виступив міністр фінансів СРСР, депутат В. Ф. ГАРБУЗОВ.

19 грудня о 10 годині ранку почалися роздільні засідання палат Верховної Ради СРСР. Із співдоповіді планово-бюджетних і галузевих комісій у питаннях про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1973 рік, Державний бюджет СРСР на 1973 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1971 рік виступив голова планово-бюджетної комісії Ради Союзу депутат П. Я. РОЗЕНКО та голова планово-бюджетної комісії Ради Національностей депутат К. М. ІЄРАСИМОВ.

Після співдоповіді планово-бюджетної і галузевих комісій почалися дебати по першому і другому пунктам порядку денного.

План третього року п'ятиріччя в галузі капітального будівництва, відзначив у своїй промові Голова Ради Міністрів Української РСР депутат О. П. ЛЯШКО, відзначається концентрацією ресурсів на найважливіших пускових об'єктах. Це безумовно сприятиме прискоренню введення в дію нових виробничих потужностей, кращому використанню капітальних вкладень.

Голова Ради Міністрів Білоруської РСР депутат Т. Я.

КИСЕЛЬОВ і Генеральний директор Ленінградського оптико-механічного об'єднання депутат М. П. ПАНОФІЛОВ говорили про переваги великих виробничих об'єднань.

При розв'язанні величезних народногосподарських завдань дев'ятої п'ятирічки надзвичайно важливу роль повинні відігравати наукові заклади. На цьому питанні спливає у своїй промові президент Академії наук Литовської РСР депутат Ю. Ю. МАТУЛІС.

Палку підтримку серед трудящих села знайшла постановка ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВДРПС про

розгортання соціалістичного змагання працівників тваринництва. Тисячі колгоспів і радгоспів вітаються на заклик землеробів Кубані — збільшити в 1973 році виробництво продукції рільництва. Про це говорили на сесії міністр сільськогосподарства РРФСР Л. Я. ФЛОРЕНТ'ЄВ, директор держплемзаводу «Коммунарка» Московської області О. М. МОНАХОВА та інші депутати.

О 17 годині у Великому Кремльському Палаці почалося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Головувала на засіданні голова Ради Національностей Верховної Ради СРСР Я. С. НАСРІДІНОВА.

Із заключним словом по першому пункту порядку ден-

ного виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР депутат М. К. БАНБАКОВ.

Верхня Рада розділними голосуванням по палатах одностайно прийняла Закон про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1973 рік.

Потім заключне слово виголосив міністр фінансів СРСР, депутат В. Ф. ГАРБУЗОВ.

Розділним голосуванням по палатах Верховна Рада затвердила Закон про Державний бюджет СРСР на 1973 рік.

На цьому п'ятій сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання завершилася робота.

(ТАРС).

СТІЙКІСТЬ В'ЄТНАМУ

ТЕ, ЩО я побачив у Демократичній Республіці В'єтнам, назавжди залишиться в моїй пам'яті. Вогонь і кров, слюзи і стиснуті кулаки, руїни житлових будинків і госпіталів...

Ще недавно деякі об'єкти щоденно піддавалися більш як 20 нальотам. А це означає, що протягом доби тисячі тонн смертоносного вантажу різного калібру падали на голови людей. Як же тримається цей народ? Важко повірити, але в'єтнамці не лякають ніякі життєві випробування.

В'єтнамські селяни проявляють чудеса стійкості і працелюбства. Ніколи ще, не дивлячись на війну, вони не збирали таких великих врожаїв рису, як сьогодні.

Тут не знають, що таке «чорний ринок», голод.

Ще якихось 20 років тому деякі провінції регулярно з року в рік протягом кількох місяців голодували. Тепер з цим покінчено. Ті ж райони зараз забезпечують продовольством не лише своїх жителів, а й міста.

Успіх Демократичної Республіки В'єтнам, зрештою, вимірюється не числом збитих американських літаків. Її справжній успіх — в стабільності життя, в рості промислового й сільськогосподарського виробництва, в стійкості.

(Юменіа діманш — АПН).

Тренування майбутніх чемпіонів.

Фото А. Воробйова.

А ЗАВТРА — КАРНАВАЛ

Святковий повнорічний вечір, Школярі чкають його з нетерпінням, до нього готуються заздалегідь. Але після часто можна почути: «А-а, нічого особливого...». Потанцювали трохи та й розійшлися». Як же підготувати такий вечір, щоб він надовго залишився в пам'яті кожного старшокласника. Про це ми попросили розповісти завідувача методичним кабінетом Кіровоградського палацу дітей Ю. Вороніна.

ТЕАТР

КІРОВОГРАДСЬКИЙ музично-драматичний театр ім. Кропивницького вніс на суд глядача свою нову роботу — спектакль за п'єсою М. Старицького «Оборона Буші». Написана наприкінці минулого століття, драма хвилює й сьогодні, оскільки в ній відтворено одну з численних сторінок героїчної боротьби українського народу проти польської шляхетської навали. В основу покладено конкретний історичний факт всенародно-го захисту міста Буші від нападів польського війська на чолі з гетьманом Потоцьким. Дія відбувається в перші дні після возз'єднання України з Росією.

П'єса Старицького — широко полотно, складне для постановки. А тому з самого початку хотілося сказати тепле слово на адресу режисера Р. Корольової-Степаненко, яка зуміла відновити для нас ці сценічне життя і створити багато в чому цікавий, емоційно насичений спектакль.

П'єса — глибоко драматична у своїй основі. Населення Буші — чоловіки і жінки, старі і діти — піднімається проти багатовисхідного польського війська не тільки, щоб захистити місто, скільки власними зусиллями затримати ворога на деякий час під фортечними мурами і не дати їм можливість разом нападати на полк Богдана. Обороні міста пригетілі на смерть, що вони ясно усвідомлюють. І тоді, у хвилину найвищої напруги, концентруються всі сили людського характеру, проявляються кращі риси представників народу.

Любов до Батьківщини дає право сатнику Завісному (його переконливо зіграв заслужений артист УРСР М. Білецький) покликати на смерть своїх співвітчизників («Так, умиремо, як і лицарство викрало, — з ухмілкою на зіплеваних устах — за правду ми, за віру! Хай нас мало, а ці мури укріє труном людським»). Вона дає сили Мар'яні — сотничині,

серце якої широко відкрилося для кохання, відкинувши особисте, ололоти загибати за хисників міста, висадити в повітря фортецю, до якої проникли вороги. Сяте почуття покликано віддати своє життя за вітчизну діда Шрама, Кобзаря, бабу Палажку, Свиридиху, Дениса, Катрю.

ЯК ЗВУЧИТЬ КЛАСИКА

● НОВА ВИСТАВА КРОПІВНИЧАН

Та загибеллю героїв драматичність твору не вичерпується. Вона у невіддільній долі народу, які вимушені воруватися один з одним, «визнаючи ясний край на пустелю перетворювати». Один з головних героїв п'єси Антося Королький, юнак есесівський, палкої вдачі, опосередкований мрією про той час, коли «вогонь розжарений погасне, коли кінець настане шль злоби, коли брати спізнаються собі і вже турботою добувають шаста власне». Але шлях, яким він йде до цього, виявляється нездійсненним. Бо то:

Незбутий рік: чи ж пана і раба Помирить хто? Пан з рух чужих жире, Автор переконливо доводить, що причина трагедії ворогуючих народів, дійових осіб, долі яких у життєвій круговерті сплелися з подіями свого часу, полягає в існуючій соціальній нерівності.

Роль Мар'яни — однієї з основних героїнь — виконала артистка М. Яриш. Її артистичній палітрі не бракує фарб для змалювання складного характеру своєї героїні. В її виконанні соціалістична ніжна, то палка, волюва і відважна патура, яка над усе ставить любов до батьківщини.

Складний образ і обрання її серця Антося, який створив актор Б. Яроцький. Його гра переконує у широті переживань і благородстві героя, показує найвищу поглядів юнака. Глядач сприймає як природне і фінал Антося.

Варто сказати, що «група захисників фортеці» зіграна ансамблем, життєво. В цьому заслуга артистів В. Бабина, В. Цирковатого, І. Кривача, заслуженої артистки УРСР А. Любенко та ін.

Не бракує ансамблевості і «групі» шахти. Проте образи тут не завжди позначаються глибиною. Серед представників польського стану можна говорити про майстерно зіграну роль «поглядів юнака» Грохольської (виконавця — народна артистка УРСР Л. Пимош) — бундючної і жорсткої представниці старшого покоління польського панства.

Новий спектакль кропивничан позначений глибокою змістом, цікавою режисурою. Постановник використала не тільки акторську майстерність виконавців, а й вдалий музичний супровід, хор, танці, художнє оформлення.

При перегляді спектаклю пригадалась ще одна недавня прем'єра. Тоді, коли мала відкритись завіса перед «Королівською тютюном» на сцені театру кропивничанам було вручено премію імені Юрія Яновського за роботу з молодими акторами. У спектаклі «Оборона Буші» переважно зайнята молодь.

Б. ПЕТРЕНКО.

м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 22 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Спільне урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Верховної Ради Російської Радянської Федера-

тивної Соціалістичної Республіки, присвячене 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. (М), 18.00 — Новини. (М), 18.10 — «Економічний семінар». (Кіровоград), 19.23 — Телефілім. (Кіровоград), 19.35 — «Хроніка тижня». (Кіровоград), 19.50 — Кольорове телебачення. Для дітей. «У кожного малюнок сонця». (М), 19.20 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Ми — радянський народ». (М), 19.50 — Кольорове телебачення. Балет П. І. Чайковського «Лебедина озеро». (М), 21.00 — Програма «Час».

21.45 — Продовження балету П. І. Чайковського «Лебедина озеро». (М), 22.45 — Кольорове телебачення. Міжнародний хокейний турнір на приз газети «Інвестия». Збірна ЧСР — збірна Фінляндії. III-й період. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 9.35 — Спільне урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Верховної Ради Російської Радянської Федера- тивної Соціалістичної Республіки, присвячене 50-річчю

утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Трансляція з Кремльського Палацу з'їзду. (М), 17.25 — Наша афіша. (К), 17.30 — Тележурнал «Прогрес». (К), 19.00 — «Старт». (Харків), 19.30 — Музичний телефілім «Зали даяльниці». (К), 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К), 19.30 — «Сьогодні — День енергетики». (К), 19.45 — Концерт на замовлення енергетиків. (К), 20.45 — «На добраніч, діти!». (К), 21.00 — Програма «Час». (М), 21.45 — Телефілім «Гохина над планетою». (К), 22.50 — Вечірні подорожі. (К).

ПОГОДА

Вдень 21 грудня по території області та місту передбачається з хмарня з проясненнями похолодіння, помірний, туманний, температура повітря 1-0, до місту — 2-1 градуси морозу.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодий комунар», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліцки, 2.

Ю. ВОРОНИН, завідувача методичним кабінетом Кіровоградського палацу дітей.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.